Р Е Ш Е Н И Е
№ 3312

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **2886** по описа за **2014** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 03.02.2014 г., постановено по н.а.х.дело №9518/2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 6-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 564/26.03.2013 г., издадено от ВНД началник на Г.-С. при РДГП- Аерогари, ГДГП-МВР, с което на ТЪРГОВСКО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО „А. КОМПАНИЯ А. И." със седалище и адрес на управление в РБългария: [населено място], [улица], ет.1, представлявано от Д. Р., за нарушение по чл.20, ал.1, т.1 вр. чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лв.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено, а вместо него делото решено по същество, като НП бъде потвърдено. Ревелевираното касационно основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба не депозира писмен отговор по нея в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.228 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

В открито съдебно заседание пред Административен съд София-град, ответникът и касаторът не изпращат представители.

Участващият в производството по делото прокурор от Софийска градска

прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН

Разгледана по същество е неоснователна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от въззивната инстанция е, че на 20.09.2012г., около 18,10 часа, в [населено място], на ГКПП-Аерогара-С., при проверка, осъществена на паспортно-визов контрол за влизане в РБългария на пътниците, превозвани с полет AZ 520 от Р., било установено, че след като бил длъжен да провери редовността на документите за пътуване и наличието на виза преди да извърши услугата по превозването на L. Z., [дата на раждане] , паспорт № P01507502, изд. на 04.07.2012г., гражданин на Китай, превозвачът е превозил лицето без положена валидна българска или шенгенска виза, или разрешително за пребиваване, като е издал превозни документи- билет и бордна карта. Превозвачът не установил редовността на документа за пътуване и извършил транспортирането на лицето без наличие на валидна виза или разрешение за пребиваване. Изготвена е Докладна записка от гл.полицай К. М.. Въз основа на констатираното нарушение М. съставя Акт за установяване на административно нарушение № 226/07.11.2012г., надлежно връчен на нарушителя на 07.11.2012г.. Жалбоподателят не се възползвал от правото си да възрази в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН и не представил възражение по акта. Въз основа на АУАН е издадено НП, с което за нарушение по чл.20, ал.1, т.1 вр. чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ на ТЪРГОВСКО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО „А. КОМПАНИЯ А. И.", представлявано от Д. Р., е наложена „имуществена санкция“ в размер на 6 000 лв.

При така установената от СРС фактическа обстановка, НП е било отменено с оспореното решение, поради издаването му в нарушение а материалния закон. Този свой извод, СРС е аргументирал с това, че чужденецът е притежавал пътнически документ, издаден от компетентните власти на друга държава-членка на Ш. пространство, а процесният полет е извършен между две държави-членки на ЕС, а не между РБългария и трета страна. Поради факта, че И. е държава-членка по Ш. конвенция можело да се предположи, че документът, с който L. Z., гражданин на Китай, е напуснал страната, е издаден именно на основание чл.5, ал.1 от Регламент № 562/2006г. на ЕП и Съвета от 15.03.2006 г. Съгласно него, за престой, който не надвишава три месеца за период от шест месеца, е налице изискване за притежаване на валидна виза, когато такава се изисква съгласно Регламент ЕО 539/2001 на Съвета от 15.03.2001г. за определяне на третите страни, чиито граждани следва да притежават визи в случаите на преминаване на външни граници на държавите-членки.

Решението е правилно по резултата си. НП е подлежало на отмяна, поради недоказаност на обвинението по несъмнен и безспорен начин. В административно-наказателната преписка не се съдържа притежаваната от L. Z. виза или заверен препис от нея. В този смисъл, твърдението на касатора, при това направено за първи път в касационната жалба, че издадената виза е за определен брой влизания, в случая- едно, което било изразходвано за влизането в И. и което било установимо от положените върху нея печати, е голословно. Липсата на „практика

документът да бъде изискан и прилаган по преписката“ /според показанията на актосъставителя/, не обосновава обвинителната теза, а напротив-разколебава я. Отделно от това, видно от приложения в административнонаказателната преписка Отказ за влизане в страната от 20.09.2014 г., входната виза е била издадена от Г. и е била валидна от 14.09.2012 г. до 24.09.2012 г., т.е. към 20.09.2014 г., срокът на действие на същата не е бил изтекъл. НП не може да почива на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и страна-чл.303, ал.1 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Затова като е отменил НП, СРС е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.02.2014 г., постановено по н.а.х.дело №9518/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :